

ספרי זה מוקדש לשמה וזכרה של אמי מורתי נזרי ותפארתה,
הרבנית הצדקנית **צפורה חנה ע"ה** חכ"מ, שהלכה למנוחת
עולמים ביום כ"ו לירח אדר שנת תש"יב.

אמי היקרה נולדה בקאוונא להוריה הגאון המובהק **רבי דוד שפירא** זצ"ל, נכד הגאון
הג' בדורו **מרן ר' ליב שפירא** זצ"ל, ורעייתו הצדקנית מרת **ר'שא** נ"ע, עוד משחר ילדותה נראו
בה כשרונות נפלאים, מלבד ידיעתה הרחבה בספרי התנ"ך ובספרות העברית שלטה גם בשפות
חוג, אך ביחוד הצטיינה במדותי' הנפלאות, בסגולת נפשה המהורה ובכשרון מעשיה אשר היו
שקולים ומדודים בחכמה ובתבונה, באהבת חסד — טוב לב — והצנע לכת, כל חייה היה המשך
אחד של תום וטוהר — חסד ואהבה לכל העולם, לא כעסה מעולם — ואף לא הרימה קול, זהירות
לשונה ושמירת פיה היה למופת, כל חייה היה המשך אחד של תפילה ארוכה ולבבית, וחנה היא
מדברת על לבה — רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע, היא כאבה את כאב היחיד והכלל, היא טפלה
בעניים ודלים — מדוכאים וחולים כאלו אשר פשוט היה קשה לגשת אליהם, והיא טפלה בהם
באהבה ובמסירות לא פחות מאשר אל בני משפחתה.

לפני כחמשים שנה בעודנה צעירה מאד עלתה לאה"ק משאת נפשה, אל בית אביה זקינה
הגאון **רבי חיים יעקב שפירא** שהיה אב"ד דעיה"ק ירושלים ת"ו ושם בעיה"ק התחתנה עם בעל
נעוריה אאמו"ר הרב הגאון הצדיק **ר' אריה לוין שליט"א** ויחד בנו בית גדול ונאמן בישראל,
כיוכל שנים חיו בא"י וקבלו את יסורי א"י באהבה ובשמחה, ביתם היה פתוח לרוחה לכל עני ודך,
ושלחנם היה תמיד מעוטר באורחים מכל המינים ומכל הסוגים, ותמיד עמדה לימין בעלה כעבודתו
הגדולה והקדושה לתורה — לעבודה — וגמילות חסדים, לרומם רוחות שפלים — להחיות נפשות
נדכאים — ולרפא לבבות שבורים, הוא היה כמעט היחידי שהביא אור לאותם יושבי חושך
וצלמות — אסירי עני וברזל שהקריבו את נפשם וחייהם על מזבח שחרור המולדת — והצלת
אלפי רבבות ישראל, ובלבבו המהור קרב את לבם לאביהם שבשמים, וקדש שם ד' ותורתו בחכמתו
ובישרות לבבו, בפקחותו ותמימות נפשו, ספר גדול ושלם היה אפשר לכתוב על פעולותיו הגדולות
בעד הכלל והפרט, ובכל עבודתו זו היתה אמי ז"ל העומדת לימינו.

כדאית אשה גדולה זו שיוחקו מעשיה הגדולים וצדקותיה המרובות בספר מיוחד לזכרון
עולם אשר בלי ספק היה משמש כספר מוסר חי של נשמה מהורה זכה ואצילית שמלאה את
חובתה בחיים ושבה אל מקור מחצבתה נקייה וצחה בלי שום רבב — ובתוספת אור ונגה, אך יראתי
פן אכשל בפי עטי לכתוב דברים נגד רצונה, אשר כל מעשיה היו בהשקט ובהצנע לכת, והנני רוצה
רק לצאת ידי חובת בן להציב לה יד ושם בספרי אשר חלק גדול לה במעט שלמדתי ובמצער אשר
חנני השי"ת להכין ולחדש בדברי תורתו הקדושה.

זכתה והעמידה בנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצות, ה"ה ניסי ואחי גאוני תורה
מגדולי ציון בניה בונייה, עליה אמר החכם פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה, צופיה
הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל, כמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה, רבות בנות עשו חיל ואת
עלית על כולנה, עשרות אלפי איש נהרו אחרי מטתה — וגאוני ירושלים הספידות והרימו על נס
מעשיה וצדקותיה כאחת האמהות, תהא זכרה ברוך.